

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Krybusové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **EQUIPMENT ONE, s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Růžová 950/15, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 04.03.2014 čj. 5559/14/5000-14303-711514, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovanému se právo na náhradu nákladu řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti výzvě k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem ze dne 04.07.2013 tak, že napadené rozhodnutí finančního úřadu bylo potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto.

Žalobce uvádí, že byl Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, územní pracoviště v Českých Budějovicích dne 04.07.2013 vyzván jako ručitel, aby zaplatil daň z přidané hodnoty ve výši 11.215.673,40 Kč z přijatých zdanitelných plnění, které uskutečnil plátce společnost AUTOSPACE se sídlem Riegrova 2668/6c v Českých Budějovicích dle daňových dokladů ze dne 10.10.2012 a 17.01.2013 s tím, že žalobce jako ručitel je povinen tuto částku uhradit. Žalobce nesouhlasí se skutkovými zjištěními a jejich právním posouzením ohledně naplnění podmínek pro uplatnění institutu ručení dle § 109 zákona o dani z přidané hodnoty, a to jak

v rozsahu „úmyslu poskytovatele nezaplatit DPH“ a rovněž tak v rozsahu otázky, zda žalobce „vědět měl a mohl, že daň nebude úmyslně zaplacená“. Žalobce tedy nesouhlasí s posouzením toho, zda byly naplněny podmínky pro vydání výzvy k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem a má za to, že bylo zasaženo do jeho práv jako daňového subjektu z důvodu nezákonného postupu správce daně. Nebylo postupováno v souladu s principem právní jistoty a předvídatelnosti právní argumentace a nebyly ani dodrženy aplikační zásady používané při uplatňování veřejné moci.

Žalobce má za to, že případné rozpory či mezery vzniklé při výkladu či aplikaci právní normy v oblasti veřejného práva je třeba vykládat ve prospěch soukromé osoby a v souvislosti s tím poukazuje na nálezy Ústavního soudu a na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Nesouhlasí s tím, že poskytovatel neměl úmysl nezaplatit DPH, úvaha žalovaného o tom postrádá logiku. Správce daně se rovněž nevypořádal s povahou předmětu plnění uvedených ve smlouvách popsanych v článku 12 napadeného rozhodnutí. Je nepravděpodobné, že prodejní prostory a servisní zázemí autosalónu by bylo využíváno jiným způsobem, rovněž je zřejmé, že by jakýkoliv kupec prostory užíval v souladu se stavebním určením. Společnost AUTOSPACE s.r.o. prostory před jejich pronájmem nepoužívala, žalobce pouze využil obchodní příležitosti, která se na relevantním trhu vyskytla. Správce daně se ovšem s touto skutečností nevypořádal, ani ji nezpochybnil a vychází z toho, že se jedná o to, že společnost AUTOSPACE s.r.o. je propojena se žalobcem. Žalobce zdůraznil, že závěry správce daně o postoupení pohledávek ze společnosti AUTO OMEGA s.r.o. na žalobce jsou rozdílné od posouzení žalovaným. Rovněž zmínka o personálním propojení AUTOSPACE s.r.o. a AUTO OMEGA s.r.o., jakož i o propojení žalobce a Hyundai Centrum Praha s.r.o. nemá vypovídací hodnotu. Žalovaný opírá závěry o skutečnost, že žalobce v prostorách provozuje prodejnu a servisní zázemí pro vozidla Hyundai, nutno však zdůraznit, že navázání spolupráce mezi sesterskou společností Hyundai Centrum Praha s.r.o. a Hyundai Czech s.r.o. bylo obtížné s ohledem na negativní renomé AUTOSPACE s.r.o. u této společnosti a působení žalobce, respektive Hyundai Centrum Praha s.r.o. v bývalých prostorách AUTOSPACE s.r.o. Dle správce daně, každý, kdo koupí starší věc za účelem podnikání, se stává podezřelým a jeho jednání postrádá atributy dobré víry. Nelze totiž zaměňovat náležitou míru obezřetnosti a účelové určení věci, závěry, že kupující vědět měl a mohl, že daň nebude zaplacená, obsažená v napadeném rozhodnutí, neboť nejsou podloženy způsobem, který by bylo možné pokládat za prokázané. Rovněž konstrukce správce daně, že navrhovatel věděl, nebo vědět měl a mohl, že daň nebude úmyslně zaplacená, se nezakládá na pravdě a nemá oporu v důkazech označených žalovaným. Řada důkazů uváděných žalovaným má povahu pouze tvrzení, jejichž pravdivost se správcem daně nepokusil ověřit. Žalobce odmítá, že byl srozuměn s úmyslem společnosti AUTOSPACE s.r.o. daň úmyslně nezaplatit. Samotné nezaplacení daně ve lhůtě splatnosti přičítá tomu, že na společnost AUTOSPACE s.r.o. bylo zahájeno insolvenční řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, neboť nebyly porušeny zásady daňového řízení či ustanovení zákona. Zcela nedůvodně je žalobcem odkazováno na zásadu in dubio pro libertate, in dubio mitius či in dubio pro reo, neboť v daném případě ustanovení vztahující se na daný případ víceznačností netrpí a nevznikly ani výkladové nejasnosti či mezery v zákoně, které by si vyžádaly užití těchto principů. Argumentace žalobce těmito zásadami v případě, kdy nesouhlasí s výsledky dokazování se jeví v daňovém řízení jako nepřiléhavá. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ze kterého je patrné, které skutečnosti byly považovány za podstatné pro posouzení daného případu. Na jejich podkladě bylo dovozeno, že právě ze vztahů mezi společnostmi AUTOSPACE s.r.o. a AUTO OMEGA a společností Hyundai Centrum Praha vyplývá snaha přenést ekonomickou aktivitu na společnost Hyundai

Centrum Praha, a to z důvodu špatné ekonomické situace společnosti AUTOSPACE s.r.o., která vyústila v zahájení insolvenčního řízení na danou společnost. Ze spisového materiálu lze dovodit nestandardní spolupráci mezi žalobcem a společností AUTOSPACE s.r.o. Žalovaný proto setrval na závěru o oprávněnosti přechodu na institut ručení za nezaplacenou daň dle zákona o DPH, byly naplněny podmínky pro vznik ručení dle § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty. Mimo jiné byl správcem daně proveden vědomostní test, ze kterého vyplynulo, že žalobce vědět měl a mohl, že daň uvedená na předmětných fakturách nebude úmyslně zaplacená. Řadou nepřímých důkazů a hodnocení vztahů a prokázaných skutečností ve vzájemné souvislosti bylo prokázáno, že v daném případě lze jednání v dobré víře vyloučit a bylo prokázáno zavinění ve formě nevědomé nedbalosti.

Ze správního spisu byly zjištěny tyto rozhodné skutečnosti:

Společnost AUTOSPACE s.r.o. podala přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2012 a leden 2013, ve kterých přiznala daň z přidané hodnoty, které uskutečnila pro žalobce. Přiznanou daň však plátce neuhradil. Uskutečnění zdanitelných plnění bylo doloženo dokladem č. 1200228 ze dne 10.10.2012 včetně daně z přidané hodnoty 20 % ve výši 864.866,80 Kč, doklad č. 1200227 ze dne 10.10.2012 včetně daně z přidané hodnoty v sazbě 20 % ve výši 1.636.646,80 Kč, doklad č. 12011 ze dne 17.01.2013 včetně daně z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 7.832.160 Kč s předmětem plnění nájem nemovitostí a doklad č. 12012 ze dne 17.01.2013 s předmětem plnění pronájem pozemku za období od 17.01.2013 do 17.01.2020 včetně daně z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 882.000 Kč.

Dne 23.05.2013 podal plátce žádost o odložení platby o jeden rok, kterou odůvodnil tím, že v současné době provozuje novou prodejní smlouvu od společnosti Hyundai a od nové spolupráce si slibuje, že dojde během jednoho roku k obnovení plného provozu a k rychléjšímu vyrovnání vzniklé pohledávky.

Ve správním spise je založena smlouva o postoupení pohledávek uzavřená mezi společností BENTLEY-LAMBORGHINI PRAHA spol. s.r.o. (od 16.04.2013 AUTO OMEGA s.r.o.) a žalobcem ze dne 15.10.2012, kdy došlo k postoupení pohledávky ve výši 2.000.000 Kč, která vznikla tím, že společnost AUTO OMEGA uhradila za společnost AUTOSPACE dluh vzniklý na základě úvěrové smlouvy ze dne 03.10.2005 vůči společnosti HSBC BANK plc.

Ze smlouvy o postoupení pohledávek, která byla uzavřena mezi společností AUTO OMEGA a žalobcem dne 15.10.2012 vyplývá, že došlo k postoupení pohledávky v celkové výši 66.000.000 Kč, která vznikla tím, že společnost AUTO OMEGA uhradila za společnost AUTOSPACE dluh vzniklý na základě úvěrové smlouvy ze dne 03.10.2005, ze dne 18.11.2008, ze dne 07.04.2010 a ze dne 01.07.2010 vůči společnosti HSBC BANK.

Z nájemní smlouvy, která byla uzavřena mezi AUTO-EXNER s.r.o. a žalobcem dne 16.10.2012, vyplývá, že předmětem smlouvy byl pronájem nemovitostí v katastrálním území Dolní Počernice Praha za účelem provozování prodejny a servisu automobilů, a to na dobu deseti let do 16.10.2022. Dne 16.10.2012 byla rovněž uzavřena smlouva mezi žalobcem a společností AUTOSPACE (dříve AUTO EXNER s.r.o.), smlouva ohledně pronájmu nemovitosti v katastrálním území Dolní Počernice), a to rovněž na dobu deseti let.

Ve správním spise je založena listina nazvaná „započtení pohledávek“ zpracovaná dne 29.01.2013 žalobcem, která byla podepsána dne 30.01.2013 jednatelem s.r.o. AUTO EXNER

Mgr. Janem Mrázkem, na základě které žalobce započtl část svých pohledávek ve výši 50.210.160 Kč proti pohledávkám společnosti AUTO EXNER s.r.o. s tím, že započtením zanikají pohledávky společnosti AUTO EXNER s.r.o. za společností žalobce, a to v rozsahu částky 50.210.160 Kč. Z obsahu této listiny vyplývá, že žalobce měl za společností AUTOSPACE s.r.o. pohledávky ve výši 50.300.000 Kč s tím, že společnost AUTOSPACE s.r.o. eviduje za společností žalobce pohledávky na základě shora uvedených nájemních smluv ze dne 16.10.2012 a to ve výši 45.128.160 Kč a 5.082.000 Kč, celkově tedy má společnost AUTOSPACE s.r.o. za žalobcem pohledávky ve výši 50.210.160 Kč.

Dožádáním bylo zjištěno, že u společnosti AUTOSPACE je vedeno řízení k odstranění pochybností k DPH za zdaňovací období říjen 2012, prosinec 2012 a leden 2013. Společnost AUTOSPACE přiznala daň na výstupu z plnění na uvedených předmětných fakturách v daňových přiznáních k DPH, ovšem vlastní daňovou povinnost vykázanou v předmětných zdaňovacích obdobích neuhradila a nehradí ani další vlastní daňové povinnosti vykázané v předchozích zdaňovacích obdobích.

Správce daně vyzval HSBC BANK o poskytnutí informací ohledně úvěrových smluv uzavřených se společností AUTOSPACE. K výzvě bylo sděleno, že dne 16.08.2012 došlo ke splacení úvěru poskytnutého společnosti AUTOSPACE na základě úvěrových smluv ze dne 03.10.2005, 18.11.2008 a 07.04.2010. Ze zprávy HSBC BANK vyplynulo, že společnost rovněž uhradila úvěr poskytnutý na základě úvěrové smlouvy ze dne 27.09.2005, ke splacení úvěru došlo z disponibilních prostředků společnosti na běžném účtu vedeném u této banky.

Správce daně vyzval dožádaného správce daně o ověření obchodní spolupráce mezi společností AUTO OMEGA a společností AUTOSPACE. Z úředního záznamu vyplynulo, že společnost AUTO OMEGA je vůči místně příslušnému správci daně nekontaktní.

Z obchodního rejstříku vyplývá, že jediným společníkem společnosti Hyundai Centrum Praha s.r.o. je společnost EQUIPMENT a.s., a jediným společníkem ručitelem je také společnost EQUIPMENT a.s.

V nájemní smlouvě, která byla uzavřena dne 16.10.2012 mezi společností AUTOSPACE a žalobcem je uvedeno, že předmětem smlouvy je mimo jiné pronájem budovy č. evidenční 42 na pozemkové parcele č. 1508/16 v k. ú. Dolní Počernice. Správce daně zjistil, že na této adrese je provozován autosalón společnosti Hyundai Centrum Praha s.r.o. a jsou zde prodávána motorová vozidla tovární značky Hyundai.

Z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že ode dne 27.10.2012 jednatelem žalobce je Mgr. J. M., který se stal i jednatelem společnosti AUTO OMEGA. Do dne 27.10.2012 byl jednatelem P. E., který byl jednatelem a je i společníkem společnosti AUTO OMEGA.

Dne 06.11.2012 byl podán u Krajského soudu v Českých Budějovicích návrh na prohlášení úpadku AUTOSPACE s.r.o. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 06.11.2012 čj. KSCB 26 INS 27452/2012 bylo zahájeno insolvenční řízení, insolvenční návrh byl podán z důvodu hrozícího úpadku plátce. Dne 08.04.2013 bylo krajským soudem vydáno usnesení o úpadku spojené s prohlášením konkurzu.

Dne 26.03.2013 bylo doručeno soudu vyjádření společnosti Škofin s.r.o., jako reakce na návrh jmenování ručitele za člena prozatímního věřitelského výboru, ve kterém se uvádí, že ručitel a plátce jsou osoby svými ekonomickými zájmy propojeny, což vyplývá z portálu

Autobazar EU, kde pod adresou vizitky plátce je vizitka společnosti CAR STAR TWO. Jediným společníkem této společnosti je žalobce, který je současně jediným společníkem ručitele, tedy jedná se o personálně propojené subjekty.

Dne 04.07.2013 vydal správce daně výzvu k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem, ve které vyzval žalobce, aby zaplatil daň z přijatých zdanitelných plnění, které uskutečnil plátce společnost AUTOSPACE s.r.o., jedná se o daň z přidané hodnoty ve výši 11.215.673,40 Kč. Správce daně dospěl k závěru, že ručitel věděl nebo vědět měl a mohl, že plátce daně nezaplatí, v příčině nezaplacení spatřoval správce daně úmysl. Ze zjištěných obchodních vztahů a dalších skutečností zjistil, že byly realizovány s cílem přenést ekonomickou aktivitu z plátce na společnost Hyundai Centrum Praha s.r.o., která byla zapsána v obchodním rejstříku pod obchodním jménem CAR STAR TWO s.r.o. Důvodem pro přenesení ekonomické aktivity na společnost Hyundai Centrum Praha s.r.o. jsou ekonomické problémy plátce, proto bylo dne 06.11.2012 zahájeno insolvenční řízení a dne 08.04.2013 zjištěn úpadek a prohlášen konkurz. Závazkové vztahy tedy nemohly vzniknout při běžném obchodování na volném trhu, jejich vznik nebyl dán střetem nabídky a poptávky, ale byl veden snahou přenést ekonomickou aktivitu plátce na společnost Hyundai Centrum Praha s.r.o. Při těchto transakcích sehrál klíčovou roli ručitel, což je důkazem toho, že o všem věděl nebo vědět měl a mohl, ručiteli nepochybně musel být znám stav plátce, že není schopen plnit své závazky, a proto byla žalobci jako ručiteli v souladu s ustanovením § 109 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty uložena zákonná povinnost ručení za nedoplatky, které daňový subjekt neuhradil ve lhůtě jejich splatnosti, a proto byl ručitel vyzván k jejich úhradě.

Žalobce se proti výzvě k zaplacení nedoplatku ručitelem odvolal. Odvolání žalobce bylo jako nedůvodné zamítnuto a napadené rozhodnutí ze dne 04.07.2013 potvrzeno. Žalovaný dospěl k závěru, že byl prokázán úmysl poskytovatele předmětných zdanitelných plnění společnosti AUTOSPACE nezaplatit daň uvedenou na předmětných daňových dokladech a že žalobce věděl nebo alespoň měl a mohl vědět, že daň uvedená na předmětných fakturách nebude společností AUTOSPACE úmyslně zaplacená. Byly proto naplněny podmínky ustanovení § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty a žalobci tedy vznikla povinnost ručit za nedoplatek společnosti AUTOSPACE, u které bylo dne 06.11.2012 zahájeno insolvenční řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích daných žalobními body dle § 75 odst. 2 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi účastníky je na sporu, zda žalobce ručí za daňový nedoplatek společnosti AUTOSPACE. V daném případě správce daně dospěl k závěru, že byly naplněny podmínky pro uplatnění § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty.

Ustanovení § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty stanoví, že plátce, který přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněné jiným plátcem nebo poskytne úplatu na takové plnění, ručí za nezaplacenou daň, pokud v okamžiku jeho uskutečnění věděl nebo vědět měl a mohl, že daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacená. V daném případě tedy bylo povinností správce daně prokázat, že daň nebyla zaplacená úmyslně a dále že příjemce zdanitelného plnění věděl nebo vědět měl a mohl, že tato daň nebude zaplacená. Bylo tedy povinností správce daně prokázat, že poskytovatel již od počátku celé transakce měl v úmyslu daň nezaplatit.

Co je předmětem daně z přidané hodnoty je vymezeno v § 2 zákona o dani z přidané hodnoty. Z ustanovení § 21 zákona o dani z přidané hodnoty vyplývá, že plátce je povinen přiznat daň na výstupu ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. V ustanovení § 108 zákona o dani z přidané hodnoty je upraveno, které osoby jsou povinné přiznat nebo zaplatit daň. Podle § 171 odst. 1 daňového řádu je nedoplatek povinen uhradit také ručitel, pokud mu zákon povinnost ručení ukládá a pokud mu správce daně ve výzvě sdělí stanovenou daň, za kterou ručí a současně jej vyzve k úhradě nedoplatku ve stanovené lhůtě. Z § 171 odst. 3 daňového řádu vyplývá, že výzvu lze ručiteli vydat, pokud nebyl nedoplatek uhrazen daňovým subjektem, ačkoliv byl daňový subjekt o jeho úhradu bezvýsledně upomenut a nedoplatek nebyl uhrazen ani při vymáhání na daňovém subjektu, pokud není zřejmé, že vymáhání bylo prokazatelně bezvýsledné, výzvu ručiteli lze vydat rovněž po zahájení insolvenčního řízení vůči daňovému subjektu. Postavení ručitele je zakotveno v § 172 odst. 1 daňového řádu, dle něhož ručitel, kterému byla doručena výzva podle § 171 odst. 1 daňového řádu má při placení daní procesní postavení jako daňový subjekt. Z § 109 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty vyplývá, že správce daně musí prokázat, že příjemce zdanitelného plnění věděl nebo „vědět měl a mohl“, že nastala některá ze skutečností uvedených v citovaném ustanovení.

V daném případě správce daně má za to, že je splněn předpoklad zakotvený v § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty, že daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacená. Z hlediska zavinění tedy postačuje tzv. nevědomá nedbalost odběratele ohledně těchto skutečností, tedy zavinění je možné ve formě úmyslu vědomé nedbalosti nebo dokonce nevědomé nedbalosti (vědět měl a mohl). Toto ustanovení tedy lze aplikovat tehdy, že plátce vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl, že tyto skutečnosti nastanou. K podání výzvy nestačí, aby daň nebyla poskytovatelem zaplacená. Vzhledem k tomu, že toto ustanovení uvádí „úmyslné“ nezaplacení daně, měl by správce daně prokázat, že poskytovatel již od počátku celé transakce měl v úmyslu daň nezaplatit.

Ze spisu vyplývá, že žalobce si uplatnil nárok na nadměrný odpočet za zdaňovací období měsíce ledna roku 2013 ohledně faktur vystavených společností AUTOSPACE s datem uskutečnění zdanitelného plnění 10.10.2012, kdy byl fakturován prodej náhradních dílů, dále s datem uskutečnění zdanitelného plnění ze dne 10.10.2012, kdy byl fakturován prodej ostatních movitých věcí. Dále dne 17.01.2013 došlo k fakturování za nájem nemovitostí dle smlouvy za období od 17.01.2013 do 17.01.2020. Společnost AUTOSPACE podala přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc říjen 2012 a měsíc leden 2013, ve kterých přiznala daň z přidané hodnoty ze zdanitelných plnění, která byla uskutečněna pro žalobce dle shora uvedených faktur. Tato přiznaná daň však společností AUTOSPACE uhrazena nebyla, správce daně se proto zabýval tím, zda žalobce se stal ručitelem k uvedenému nedoplatku ve smyslu § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty. Zabýval se tím, zda byl prokázán úmysl poskytovatele zdanitelného plnění nezaplatit daň z přidané hodnoty na výstupu. Ze spisu vyplývá, že společnost AUTOSPACE požádala o odložení platby o jeden rok dne 23.05.2012 s odůvodněním, že uzavřela novou smlouvu se společností Hyundai, která se má stát hlavním dodavatelem společnosti AUTOSPACE. Následně žalobce uzavřel dne 16.10.2012 nájemní smlouvu, na základě kterých společnost AUTOSPACE přenechala žalobci do pronájmu budovu k provozování prodejny a servisu automobilů, ve které byl provozován autosalón společnosti Hyundai Centrum Praha s.r.o. Společnost AUTOSPACE měla pohledávky u společnosti HSBC BANK z titulu nesplacených úvěrových smluv. Ze smlouvy o postoupení pohledávek, která byla uzavřena mezi společností AUTO OMEGA a

žalobcem dne 15.10.2012, je patrné, že společnost AUTO OMEGA uhradila za společnost AUTOSPACE dluh, čímž vznikla pohledávka za společností AUTOSPACE, která byla uvedenou smlouvou postoupena na žalobce. Dle dohody o započtení pohledávek takto vzniklá pohledávka žalobce za společností AUTOSPACE byla využita k započtení pohledávek s uvedenou společností.

Z obchodního rejstříku vyplývá, že jednatelem společnosti AUTOSPACE a rovněž tak i jednatelem společnosti AUTO OMEGA byl Mgr. J. M., narozený 20.11.1973 u společnosti AUTO OMEGA byl jednatelem ode dne 01.10.2012 a u společnosti AUTOSPACE ode dne 27.10.2012. Jedním ze společníků společnosti AUTO OMEGA byla v období od 05.09.2005 do 10.01.2013 společnost AUTOSPACE. Žalobce byl i personálně propojen se společností Hyundai Centrum Praha, byl společníkem obou společností.

Z uvedeného je zřejmé personální propojení mezi společností AUTOSPACE a společností AUTO OMEGA, jestliže jednatelem obou těchto společností je Mgr. J. M., přičemž u společnosti AUTO OMEGA došlo těsně před prvním plněním pro žalobce ke změně jednatele, kterým se stal Mgr. J. M. Následně se rovněž Mgr. J. M. stal jednatelem žalobce, z čehož plyne jeho vědomost. Rovněž ze skutečnosti, že vlastníkem společnosti Hyundai Centrum Praha s.r.o. je žalobce, který je současně jediným vlastníkem společnosti EQUIPMENT ONE s.r.o., kdy tato společnost využívá nemovitosti autosalónu, které si pronajala společnost EQUIPMENT ONE s.r.o. od AUTOSPACE s.r.o. na dobu sedmi let, lze učinit závěr, že se jedná o osoby personálně propojené.

Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích čj. KSCB 26INS 27452/2012-A-4 vyplývá, že ohledně společnosti AUTOSPACE bylo zahájeno insolvenční řízení dne 06.11.2012. Společnost AUTOSPACE byla nesolventní, byla ve špatné finanční situaci, proto měla zájem na tom, aby byla přenesena veškerá ekonomická aktivita na společnost Hyundai Centrum Praha, které bylo umožněno užívání autosalónu a rovněž tak dalšího majetku společnosti AUTOSPACE, proto byl učiněn správcem daně správný závěr, že je prokázán úmysl na straně společnosti AUTOSPACE nezaplatit daň uvedenou na předmětných daňových dokladech, jestliže bezprostředně před tím, než došlo k zahájení insolvenčního řízení, došlo k započtení pohledávek.

Žalovaný se rovněž správně zabýval tím, zda žalobce věděl nebo vědět měl a mohl, že společností AUTOSPACE nebude uhrazena předmětná daň, jestliže v uvedených transakcích sehrál významnou roli. Jak vyplývá, ze shora uvedených skutečností k úhradě zdanitelných plnění došlo započtením pohledávek, tedy pohledávka žalobce vůči společnosti AUTOSPACE nevznikla z přímé obchodní činnosti. Tuto pohledávku nabyt žalobce na základě smluv o postoupení pohledávky od společnosti AUTO OMEGA, která se stala věřitelem pohledávky, která za společnost AUTOSPACE uhradila dluhy vzniklé této společnosti z úvěrových smluv uzavřených s HSBC BANK. Za situace, jak vyplývá z obsahu předchozích pasáží rozsudku, že se jednalo o personální propojení mezi společností AUTOSPACE a společností AUTO OMEGA, kdy jednatelem byla tatáž osoba, je zřejmé, že žalobce věděl nebo alespoň měl a mohl vědět, že daň nebude na předmětných fakturách ohledně společnosti AUTOSPACE zaplacená z důvodu špatné finanční situace, jestliže jednatelem obou společností byla tatáž osoba, která musela mít vědomost o ekonomické situaci obou společností.

Žalobce si na základě nájemních smluv pronajal od společnosti AUTOSPACE autosalón, který využívá v současné době společnost Hyundai Centrum Praha s.r.o. a prodává

v této nemovitosti automobily značky Hyundai, což byl záměr společnosti AUTOSPACE, jak je patrné z jeho žádosti o odložení platby daně o jeden rok.

Podle obchodního rejstříku byl jednatelem společnosti BENTLEY- LAMBORGHINI Praha s.r.o. Mgr. J. M., zápis do obchodního rejstříku byl proveden dne 10.01.2013, jednatelem této společnosti byl ode dne 10.08.2005 do 01.10.2012 P. E. a M. E., ode dne 20.10.2005 do 01.10.2012 R. E., tedy osoby personálně propojené s plátcem, jehož byl M. E. do dne 21.12.2011 jednatelem, P. E. do dne 27.09.2012 rovněž jednatelem a P. E. je dosud jediným společníkem a R. E. byl do dne 27.09.2012 předsedou dozorčí rady. Jestliže tedy dne 10.10.2012 a 17.01.2013 byla uskutečněna pro společnost AUTOSPACE zdanitelná plnění, kdy předmětem byl prodej náhradních dílů a dlouhodobý pronájem nemovitostí, které byly využívány společností AUTOSPACE k ekonomické činnosti, je zřejmé, že žalobce musel mít vědomost o ekonomické situaci AUTOSPACE s.r.o. Správný je proto závěr žalovaného, že žalobce vědět měl a mohl, že daň nebude úmyslně zaplacená, jestliže žalobce vystupoval ve shora uvedených transakcích. Za zcela nestandardní soud považuje i způsob zaplacení plnění dle daňových dokladů ze dne 17.01.2013, kdy k zaplacení došlo započtením pohledávek, přestože se jedná o zákonný způsob zaplacení. Zcela nestandardní je i způsob, jakým žalobce získal pohledávku vůči společnosti AUTOSPACE, aby započtením mohl vyrovnat svůj závazek vzniklý z titulu přijetí zdanitelných plnění, za kterých společnost AUTOSPACE nezaplatila správci daně daň. Vůči společnosti AUTOSPACE měla pohledávky HSBC BANK z titulu poskytnutých nesplacených úvěrů, která tyto pohledávky postoupila společnosti AUTO OMEGA, a ta je následně postoupila žalobci. Žalobce tedy odkoupil pohledávku od společnosti AUTO OMEGA. Z uvedeného je zřejmé, že uvedené „kroky“ byly provedeny účelově s úmyslem, aby ze strany plátce společnosti AUTOSPACE nebyla zaplacená daň z přidané hodnoty. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce se musel podílet na shora uvedené transakci, musel být obeznámen s tím, že u HSBC BANK má společnost AUTOSPACE pohledávky a následně pak byly činěny úkony za účelem zajištění, aby tuto pohledávku získal žalobce, který ji následně mohl použít k započtení závazků vůči společnosti AUTOSPACE.

Žalobce měl vědomost o shora uvedených transakcích, aktivně se zapojoval do jednotlivých úkonů, což je prokázáno dalšími důkazy. Správce daně zjistil, že vlastníkem společnosti Hyundai Centrum Praha s.r.o. je společnost EQUIPMENT a.s., která je současně jediným vlastníkem žalobce a tato společnost využívá prostory autosalónu, které si žalobce pronajal od společnosti AUTOSPACE na dobu sedmi let dle shora uvedené smlouvy o pronájmu. Společnost Hyundai Centrum Praha s.r.o. v těchto nemovitostech prodává automobily tovární značky Hyundai, což koresponduje s tím, co bylo uváděno společností AUTOSPACE v dopise adresovaném ministru financí o odložení platby daně o jeden rok ze dne 23.05.2013. Je zde tak patrný úmysl společnosti AUTOSPACE nezaplatit daň z přidané hodnoty, o tomto záměru měl vědomost i žalobce. S ohledem na toto personální propojení uvedené obchodní vztahy nevznikly nahodile, ale byly náležitě připraveny. Žalobce se na těchto jednotlivých úkonech v uvedených obchodních vztazích aktivně a vědomě podílel. Jestliže společnost AUTOSPACE žalobce i společnost AUTO OMEGA i společnost Hyundai Centrum Praha jsou osoby svými ekonomickými zájmy propojené, je zde splněna podmínka, že žalobce věděl nebo vědět měl a mohl, že daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacená. Poznává se, že rovněž z veřejně dostupného insolvenčního rejstříku bylo známo ode dne 06.11.2012, že se společnost AUTOSPACE ocitla v takovém postavení, ve kterém není schopna plnit povinnosti vyplývající ze závazkových vztahů. Žalobci tento stav byl nepochybně znám ještě předtím, než se ocitl v insolvenci, a to s ohledem na personální propojenost. Skutečnost byla žalobci známa, neboť se i přihlásil do insolvenčního

řízení písemností doručenou Městskému soudu v Praze dne 18.12.2012 pohledávkou ve výši 2.000.000 Kč.

Soud proto učinil závěr, že jak žalobce, tak i společnost AUTOSPACE jsou osoby s ekonomickými zájmy propojené, proto je správný závěr žalovaného, že žalobce věděl nebo vědět měl a mohl, že daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacená.

Soud poznamenává, že zásada in dubio pro libertate – je zásada, která stanovuje povinnost soudu rozhodovat ve prospěch účastníka, která se aplikuje pouze v případě nejasností v otázkách skutkových, proto na uvedenou zásadu v daňovém řízení odkazovat nelze.

Rovněž zásada in dubio mitius je zásada trestního práva, kdy v případech pochybností má být trestáno a soudem rozhodováno mírněji.

Odkaz na zásadu in dubio pro reo je rovněž nepřiléhavý, neboť jde o zásadu kdy je rozhodováno ve prospěch obžalovaného, pokud o vině existují pochybnosti.

Z toho, co bylo uvedeno v předchozí pasáži rozsudku je zjevné, že žádné pochybnosti o tom, zda zaplacení daně neuhrazené daňovým dlužníkem je na ručiteli, nevznikly. Proto nelze uvedenými zásadami argumentovat.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalovaný, který měl v řízení úspěch se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Soud rozhodl rozsudkem bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 19. září 2014

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka